ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ ČASOPIS AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI GEOSAN GROUP

2017 / číslo 3

geosan GROUP

NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM V PRAZE

OBSAH

Region VÝCHOD
Strana 3

Region ZÁPAD
Strana 5

Region STŘEDOČESKÝ
Strana 7

Region MORAVSKÝ
Strana 9

Přístavba skladového areálu SONEPAR
Strana 11

Obnova budovy Národního zemědělského muzea
Strana 12

Nová radnice pro Prahu 12
Strana 14

ZPRAVODAJ

Zpravodaj vydává GEOSAN GROUP a. s.

sídlo: U Nemocnice 430, 280 02 Kolín III
kancelář: U Průhonu 1516/32, 170 00 Praha 7
tel.: +420 246 006 111
fax: +420 246 006 000
internet: www.geosan-group.cz

Náměty a připomínky ke Zpravodaji posílejte na
e-mail: vlasta.koncelova@ggcz.eu

výroba: StudioLumira s. r. o.

fotografie: Archiv GEOSAN GROUP a. s.
StudioLumira s. r. o.

Zpravodaj slouží pouze pro vnitřní potřeby společnosti GEOSAN GROUP a. s., všechna práva vyhrazena.

geosan GROUP

MIROSLAV HLAVA

ředitel regionu

Organizační struktura jeho týmu:

Luboš Bendák, stavbyvedoucí
Ladislav Darebný, rozpočtář
Ing. Jiří Hampel, stavbyvedoucí
Lenka Králíková, přípravář
Lukáš Laštovička, DiS., vedoucí projektového týmu
Ing. Michaela Mertlíková, přípravář
Tomáš Stanner, stavbyvedoucí
Richard Šanda, stavbyvedoucí
Ing. Michal Štěpánek, rozpočtář

Jaká je pracovní náplň ředitelů regionů? Za co zodpovídají, jaké týmy kolem sebe budují, co je trápí, čím se mohou pochlubit, nebo kde sídlí? Miroslav Hlava a Ing. František Skala patří v hierarchii podniku pod ředitele Závodu pozemních staveb Ing. Rafaela Morena, Ing. Radim Šponar a Ing. Viktor Kaštyl do Závodu ekologických a inženýrských staveb Ing. Michaela Dibona. Všem čtyřem jsme položili i otázku do rubriky líbí/nelíbí. Odpovědi jsou někdy samostatné, někde jsou obsaženy v textu.

Seznamte se, prosím.

„Jednoduše," odpovídá mi pan Miroslav Hlava na otázku: **„Kde Vás v Hradci najdu?"**
„Auto nechte u soudu a my máme kanceláře na Malém náměstí." Pro neznalého Hradce to je, zdá se, trochu nedostačující informace. Opak byl ale pravdou. Parkoviště i GEOSAN na Malém náměstí jde nalézt bezchybně. Zabloudil jsem až v domě, kde GEOSAN sídlí. Měl jsem totiž problém najít vypínač světla. Dál už vše běželo jako na drátku. V kanceláři GEOSANu vládla příjemná nálada. Možná právě proto, že v den rozhovoru byla potvrzena a odsouhlasena další stavba, kterou se podařilo získat. Dopravní, skladovací a třídicí středisko společnosti NYKOS a. s. v ceně cca 50 mil. Kč se v dohledné době začne stavět ve Ždánicích.
Ale to je současnost, nepředbíhejme.

Pane Hlavo, patříte k nejstarším zaměstnancům společnosti. Zavzpomínejte na své začátky u GESANu.
Nejstarší? Doufám, že myslíte k nejdéle zaměstnaným ve společnosti…

Samozřejmě :)
Můj vstup do společnosti - to je už více než čtvrt století, hodně dávno. Začínal jsem na kolínských stavbách jako brigádník, tuším v roce 1990. Mými prvními stavbami byly rekonstrukce kostela Zvěstování Panny Marie v Dymokurech a židovská synagoga v Kolíně.

GEOSAN byl Vaším prvním zaměstnavatelem?
Ne, ale stavařina přišla záhy po průmyslovce a vyučení, a to už na základní vojenské službě (kdysi se tomu říkalo pomocně technické pracovní prapory), jsem začal pracovat jako přípravář výroby u Vojenských staveb v Praze, následující dva roky u Stavebního bytového družstva v Hradci Králové jako stavební technik. Z důvodu stavby mého rodinného domku jsem na necelé dva roky přerušil profesionální činnost stavaře a pracoval jako řidič. Pak už následoval GEOSAN.

Ano, Dymokury, Kolín, na to jste vzpomínal. V jaké funkci to tehdy bylo?
Nastupoval jsem jako stavební dělník. Mou velkou výhodou je, že se umím k práci postavit a většinu dokážu udělat. Ostatně - to bylo v té době celkem běžné, koupit se toho mnoho nedalo, a tak se doma zdilo, opravovalo, svářelo, lakovalo, práce s kovem, dřevem nebo cihlami zvládal kdekdo. Mě to navíc bavilo a šlo od ruky. V GEOSANu jsem toho dost často využil, dostal jsem se k zajímavým zakázkám a dělal je snad úspěšně, takže z pozice stavebního dělníka byl krůček na mistra, brzy na stavbyvedoucího, zanedlouho na vedoucího střediska a na pozici ředitele Závodu Kolín.

Jaké zajímavé zakázky jste realizovali?
Bylo jich hodně, ve firemní fotoknize jich mám mnoho. Mezi lety 1993-2009 jsem se ale v pod-

statě zabydlel ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové a nemocnicích v Kolíně a Čáslavi, ve kterých jsme stavěli nebo rekonstruovali, připadá mi, podstatnou část pavilonů, jejich výčet by byl velmi dlouhý.

Jestli dobře počítám, potom je to 16 let profese stavaře, specializovaného na problematiku zdravotnictví.
Po celou dobu ale nebyla práce jen tady. Občas jsem si zkusil i průmyslové haly, koupaliště, Technopark…

Koupaliště v Hradci Králové?
Ano, to byla stavba Letního koupaliště v Hradci Králové s názvem Flošna, na realizaci bylo 10 měsíců. Byla to honička, ale nakonec se nám to podařilo a termín jsme splnili. Myslím, že jsme GEOSANu špatné jméno nikdy nedělali.

Na konci roku 2009 jste byl požádán generálním ředitelem panem Luďkem Kostkou o audit na zakázce Cité de la Culture…
…v Tunisu. To byla nelehká situace. S povahou Tunisanů, jejich Ministerstvem Kultury a Bydlení, které stavbu financovalo, to nebylo jednoduché. O to víc, že v roce 2011 začalo tzv. Arabské jaro a to, co jsme si jeden den s investory odsouhlasili, druhý den neplatilo. Změny politické se prolínaly s komplikacemi danými mentalitou Afričanů a jejich novou situací. Přestože jsem v Tunisu navázal dobré styky a snažil se udržet GEOSANu finanční rozpočet, vnější situace nás nakonec donutila stavbu opustit. Z původních odhadovaných tří měsíců se stalo s přestávkami téměř 6 let. Dodneška, jak vím z posledních zpráv, není stavba úplně dokončená. A rozhodně to není naší vinou. 15. května 2015 jsem se vracel natrvalo zpátky do Čech.

K novým zakázkám společnosti? Jaké to byly?
Už v průběhu mého působení v Tunisu, ale zejména v jeho posledním roce, jsem se podílel na technicko-obchodním poradenství a zpracování některých nabídek v České republice. Přece jen jsem se občas vracel domů a o dění v GEOSANu jsem věděl. Od června 2015 jsem byl převeden na obchodní úsek a v průběhu téhož roku na pozici obchodního ředitele regionu. Začali jsme připravovat stavby na Hradecku. Znovu jsem se vrátil do Fakultní nemocnice v Hradci Králové, výstavbou nové lékárny v pavilonu interních oborů s názvem Modrý Robot a přestavbou stávající ubytovny na ředitelství FNHK. Podařilo se mi navázat spolupráci s několika novými objednateli, mezi které patří České dráhy, a. s., pro které jsme rekonstruovali Výpravní budovu vlakového nádraží v Náchodě a další stavební práce třeba ve Vamberku, v Kostelci nad Orlicí nebo Rumburku. Obchodní plán jsem doplnil o zakázky jako je oprava povrchu Gynekologicko-porodnického oddělení nebo opravu potrubní pošty.

Stačili jste toho tedy opravdu dost.
A pokračujeme stále dál. Máme za sebou čerstvě předanou přístavbu skladového areálu SONEPAR v Hradci Králové - distribuční centrum elektroinstalačního materiálu, rekonstrukci krytého plaveckého bazénu ve Vysokém Mýtě, předali jsme rumburským železničářům šatny vlakového personálu, zahajujeme práce na náchodském skladištním areálu Českých drah, dnes odsouhlasená zakázka na dopravní, skladovací a třídicí středisko společnosti NYKOS a. s. ve Ždánicích za zhruba 50 mil. Kč nám udělala radost. Připravujeme nový projekt skladovací haly v Pardubicích za zhruba 135 mil. Kč a nevyjmenoval jsem všechno, další zakázky jsou v přípravě, nechci zbytečně předbíhat.

Je vidět, že se Vám daří a že Vás práce baví. To jsou samé pozitivní věci. Je něco, kde se Vám zdá, že by to mohlo jít lépe?
Že se nám daří, je dílem celého našeho kolektivu. Jeho řízení a soustavná dennodenní snaha o dobré výsledky jsou mojí motivací k další práci. Stabilizace týmu, zodpovědnost, ochota, vstřícnost a profesionalita jsou základem naší současné i budoucí práce. Proto věřím, že se nám i nadále bude dařit získávat nové zakázky i předávat včas dokončené stavby ke spokojenosti investorů. To je to, co vnímám jako pozitivní v mé práci v GEOSANu. Přesto jsou věci, se kterými se smiřuji špatně a stále hledám cesty, jak je eliminovat. Všeobecně dnes klesá šikovnost, loajalita a profesionální hrdost na svou práci, vycházející i ze sounáležitosti se společností. Je to vidět i na fluktuaci zaměstnanců. Jen málo rodičů dá své děti na učební obory, sehnat kvalifikované, odborně zdatné dělnické profese je komplikované, leckdy téměř nemožné. Automobilový trh v České republice přetlačil politikou mezd ostatní obory, kvalifikovaných a erudovaných odborníků je nedostatek. My musíme jednoznačně odevzdávat kvalitně zpracovanou zakázku. Tento stav nás nutí pracovat s lidmi, se kterými bychom se nejraději rozešli. To je ale bohužel celospolečenský jev a netýká se jen stavebnictví. Tím víc si vážím těch, kteří se mnou spolupracují a se kterými tvořím stabilní a pracovitý tým. Soustavně pracujeme na tom, abychom patřili k těm nejlepším, které GEOSAN má a věříme, že se nám to daří.

To je, myslím, z Vaší práce vidět. Jste v GEOSANu již dvacátým sedmým rokem a máte za sebou mnoho úspěšně předaných staveb. Na závěr našeho rozhovoru - jaké jsou Vaše zájmy v době, když nepracujete?
Já mám pocit, že pracuji stále. Když ne v zaměstnání, tak doma. Mojí největší radostí je ale dvouletá vnučka, snowboard, golf a celoživotním koníčkem jsou motorky, jízda na nich, jejich opravy a renovace. Během října chci dokončit své soukromé moto muzeum. Čestná místa tam budou mít i čtyři šestiválcoví mazlíčci s řadovým, napříč uloženým motorem, které jsou ceněné nejen v Čechách. No a právě nyní se chystám na renovaci dvou strojů, a to JAWY 500 OHC z roku 1952 a českého symbolu šedesátých let - mopedu Stadion S 22, se kterým budu závodit. Ten by měl být naladěný na maximálku kolem 120 km/h a bude jezdit na metanol!

ING. FRANTIŠEK SKALA

ředitel regionu

Organizační struktura jeho týmu:

Ing. Jaroslav Bělonožník, přípravář
Bc. Andrea Blechová, rozpočtář
Ing. Stanislav Hank, vedoucí projektového týmu
David Junek, vedoucí projektového týmu
Pavel Kašpar, stavbyvedoucí
Ing. Vlastimil Křivánek, hlavní stavbyvedoucí
Martin Malina, stavbyvedoucí
Michaela Mentbergerová, DiS., přípravář
Ing. Petr Míčka, vedoucí projektového týmu
Zuzana Milá, DiS., přípravář
Ing. Pavel Mühlbachr, vedoucí nabídkového týmu
Jan Prokop, DiS., technický pracovník
Ing. Pavlína Řezáčová, přípravář
Zuzana Řezáčová, rozpočtář
Lukáš Trávníček, stavbyvedoucí

Pane Skalo, jste druhým zpovídaným regionálním ředitelem v pořadí. Rádi bychom se o Vás, o Vaší práci a týmu spolupracovníků i zakázkách, které realizujete, dozvěděli něco bližšího. Představíte se nám?
Naším sídlem je Plzeň, Šafaříkovy sady. Zakázky, kterými se zabýváme, jsou ale správněji lokalizované v prostoru jihozápadních Čech.

Přes své mládí už máte dnes jednu z nejvyšších funkcí ve společnosti. Začněte třeba představením Vás samotného, zakázek, na kterých jste pracoval, Vašich firemních začátků…
To bude ale povídání na delší dobu…

Nevadí, naopak, bude to jistě zajímavé čtení a historie.
Maturoval jsem v roce 2001 na stavební průmyslovce ve Volyni a v roce 2007 dokončil studium na stavební fakultě ČVUT - obor Pozemní stavby a konstrukce se specializací Technické zařízení budov. Po škole byl mým prvním zaměstnavatelem GEOSAN.

Na jaké stavbě jste začínal?
Obytným souborem U Motolské hrušky pod dohledem mého prvního vedoucího, pana Josefa Bryndy, od něhož jsem se naučil mnoho věcí. Administrativní i profesní zkušenosti a řád, který jsem na této stavbě od něho odkoukal, používám dodnes. Po třech měsících mé činnosti na této zakázce jsme stavbu předávali a já přecházel na stavbu další.

Na další bytovou výstavbu?
Ne, byl jsem požádán tehdejším výrobním ředitelem o výpomoc na zakázce Obchodní centrum Dragoun Cheb. Jednalo se o velkoobchodní nákupní centrum společnosti Interspar a parkovací dům pod úrovní terénu i rozsáhlá parkoviště. Už jako stavbyvedoucí jsem zde strávil přibližně 7 měsíců.
Následoval přechod zpět do Prahy na obytný komplex v ulici Černochova na Malvazinkách, kde mi byla přidělena nejprve jedna věž - jak jsme říkali patrovým budovám s byty - a stavbu s podzemními garážemi jsem dokončoval už v pozici hlavního stavbyvedoucího pod vedením pana Josefa Bryndy. Zde jsem se setkal s koordinací řízení stavby s projektanty, investory, fakturací s dodavateli v plné síle. Na stavbě se vystřídalo poměrně mnoho stavbyvedoucích, a to není nikdy dobře z pohledu zajištění kvality. Na zakázce za zhruba 250 mil. Kč bylo občas uděláno něco jinak, než jsem si představoval, pravděpodobně jsem i příliš důvěřoval jednotlivým stavbyvedoucím a posléze z reklamačního střediska dostával informace o nedostatcích, což mě vůbec netěšilo. Nebylo jich mnoho, ale přece jen jsme nějaké reklamace řešit museli.

To byla asi ta správná profesní škola. Co pro Vás znamenala?
Po zkušenostech s reklamačním oddělením jsem si uvědomil více než předtím, že je nutné dbát na každý i drobný detail, na kvalitu, pečlivost a tuto zásadu se snažím přenášet na své podřízené. Ve snaze elimininovat vady, reklamace a možná budoucí rizika se přikláním mnohdy i pro dražší řešení detailu. V určité době jsem dokonce vykonával jeden rok reklamačního technika a měl jsem možnost vidět názorně stavební chyby.

Vy máte ale v Praze zkušenosti i na Měšťanské besedě - tehdy hotelu Christie, je to tak?
Nepletete se, to byla stavba předcházející Malvazinky. I zde jsem byl požádán o výpomoc v závěru dokončení stavby. Dodnes si vzpomínám, jak mi sám pan generální ředitel kontroloval kvalitu omítek. Nemohl jsem se moc bránit, měl pravdu, i přesto jako ne úplně otrlý pracovník jsem se snažil vysvětlit, že „s tím materiálem, co je k dispozici“ to jde špatně. Nakonec snad byla spokojenost. Následovalo několik staveb, které z hlediska profesního nebyly až tak zajímavé, ale na jednu stavbu vzpomínám docela rád.

Kterou myslíte?
V Českých Budějovicích jsme vyhráli zakázku na stavbu lávky e. č. CB-004 U Vodárny, kterou jsem si užil jako přípravář, stavbyvedoucí i vedou-

cí a musel jsem zajistit kompletní chod stavby od investora po dodavatele a dotčené orgány státní správy. To byla velká zkušenost. Umím si nyní zpětně udělat reálnou představu, co obnáší práce jednotlivých kolegů v různých pozicích. Původní lávku jsme museli nejprve odstranit a teprve poté postavit novou. Pro samotnou demontáž a montáž musely být vybudovány dva provizorní pilíře uprostřed koryta řeky. V projektu byla situace řešena odkloněním toku řeky jiným korytem, jehož důsledkem byla nutná odstávka vodní elektrárny. Náklady za odškodné za nevyrobenou elektřinu byly vysoké, a tak jsme našli levnější způsob, jak osadit podpůrné pilíře na dno řeky za pomoci potápěčů za plného toku řeky. Dalším úskalím bylo nutné zachování funkčnosti stávajících kabelových vedení.
V obdobném režimu jsem v Českých Budějovicích ještě zůstal na další stavbu za cca 45 mil. Kč, a to na zakázce Regenerace sídliště Máj, kterou jsme realizovali ve sdružení s místní stavební společností.

Jsme tedy ve Vašem profesním životě zhruba v roce 2011?
Ano. Začal se projevovat dopad stavební krize a nedostatek práce. Mou další zastávkou mělo být Brno, a tam se mi z rodinných důvodů nechtělo…

Tomu se asi není co divit, měl byste to domů přes 300 km.
Dohodl jsem se tehdy s bývalým ředitelem závodu, že společnost opustím, a přijal jsem nabídku stavební firmy z okolí mého bydliště, která stavěla obchodní dům Tesco. Tuto společnost jsem ale z důvodu nedodržení předem sjednaných gentlemanských dohod opustil. Po třech měsících jsem nastoupil u jiné stavební společnosti, která mi dávala práci dva roky.

Jaké další stavby jste u konkurence realizoval?
Nezodpovídal jsem za tak významné stavby, které byly u GEOSANu zvykem, ale být v té době více se svou rodinou bylo pro mě důležitější. Takže jsem mimo již zmíněné Tesco realizoval jídelnu s kuchyní pro budějovickou společnost a Casino na Folmavě.

Od kdy se datuje Váš návrat do GEOSANu?
Po zhruba dvou a půl letech mi nabídl tehdejší ředitel Závodu pozemních staveb zajímavou práci, která pro mne byla něčím zcela novým. Šlo o dva obdobné projekty na průmyslové zpracování komunálního odpadu pro město Mladá Boleslav a pro obec Radim. To představovalo detailní seznámení se s celou problematikou a postupně se ze mne stal v podstatě hlavní technolog. Je velká škoda, že zakázky za téměř 1 mld. Kč byly nakonec z mnoha důvodů na straně investorů ukončeny. Bavilo mě to a myslím si, že jsem získal nespočet informací a zkušeností, které jsem nakonec plně nevyužil, ale doufám, že ještě budou potřebné - je jasné, že odpadové hospodářství bude brzy hodně skloňované téma. To už se ale přiblížila další etapa - náš vstup na Lůžkové pracoviště psychiatrického výzkumu a rehabilitace v Ostrově nad Ohří. Tedy ne náš pobyt v tomto zdravotnickém středisku, ale začátek jeho kompletní rekonstrukce. Jako vedoucí střediska jsem za tuto stavbu zodpovídal a jako vedoucí projektového týmu ji v roce 2015 předával.

V poslední době jsme Vás mohli potkat v plzeňské Škodovce…
Ano, předtím jsem ale ještě realizoval zakázku Přístavba, nástavba a rekonstrukce plaveckého bazénu v Domažlicích, která je v současné době zastavená z důvodů překážek a nesoučinnosti investora. Ale haly v Plzni jsme již dokončili a předali.

To byly haly, které GEOSAN v minulosti stavěl?
Ano a nyní jsme obě haly dovybavili potřebnými technologiemi a upravili vnitřní rozvody vody, kanalizace, topení, svedení dešťových vod, realizovali nová osvětlení, rozvody plynů, vzduchotechniky, elektrotechnické rozvody, montovali pojezdové koleje, doplnili budovu novým mostovým jeřábem a dalším zařízením tak, aby haly mohly sloužit novým účelům a splňovaly dnešní standardy.

Ale na jednu stavbu jste zapomněl.
Nezapomněl, tu si nechávám nakonec. Posluchárnu SO 08 Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v areálu Fakultní nemocnice v Plzni, kterou jsme předali na podzim roku 2016. Šlo sice o stavbu rozsahem menší, ale v některých aspektech poměrně složitou. Šikmý železobetonový dvakrát lomený strop, nestandardní hliníkové systémy, krátký čas pro dokončení a nabrané zpoždění na začátku stavby. Dokončili jsme stavbu nakonec řádně a mám z toho dobrý pocit. Stavba je to architektonicky velmi povedená.

…a získala čestné uznání v soutěži stavba roku Plzeňského kraje za rok 2016. K tomu Vám, pane Skalo, za GEOSAN gratulujeme.
Na této, ale i na všech ostatních zakázkách, které máme možnost realizovat, je třeba hlavně poděkovat celému týmu mých plzeňských spolupracovníků, mým kolegům. Vážím si jejich práce, jelikož bez nich bychom dnešní článek nenapsali. Vím, že náš region nepatří mezi nejbohatší oblasti republiky, o to je naše situace komplikovanější, protože větších zakázek není v regionu mnoho. Přesto, nebo snad právě proto, bude naším cílem zakázky nacházet a přinášet práci i finanční efekt. O některé zakázky usilujeme a pevně věřím, že máme šanci na úspěch. Naším hlavním úkolem je zajištění dopředu jasné zásoby práce, abychom stabilizovali i počet pracovníků. Věřím, že opětovný návrat naší společnosti zpět do regionů je naplánován ve správnou dobu, kdy začíná ve stavebnictví oživení. Dalším mým cílem je vybudování sítě spolehlivých dodavatelů i investorů.

Závěrečný dotaz je, pane Skalo, na Vaše soukromí, záliby, rodinu, bydlení, co by Vás bavilo, kdyby bylo více času?
To je pravda, volného času mám skutečně mnohem méně, než bych si přál. Mou prioritou je rodina, manželka a dvě malé děti ve věku 5 a 2 roky. Těm třem nejbližším se snažím zajistit dobré podmínky pro život, jsou tím nejcennějším, co mám. Bydlíme v Čečelovicích nedaleko Blatné, v domku, který jsem si nakreslil ještě na průmyslovce a postavil s podstatnou pomocí rodiny v průběhu vysokoškolského studia. Máme to tady moc rádi. Kdyby bylo více času, rád bych se podíval trochu po světě. Lákalo by mne Mexiko, USA nebo Thajsko. Uvidíme, třeba to někdy vyjde.

Nelíbí:
Téma nelíbí je těžké, jelikož nikdo nemá rád, když slyší negativní zprávy. Vždy se snažím na problémy nahlížet z obou táborů (realizačního týmu i vedení společnosti). Je lehké něco hanit a velmi těžké něčeho dosáhnout.
Nelíbí se mi, asi jen z mého pohledu, přehnaný počet osob účastnících se procesu schvalování výběrových řízení u symbolicky ztrátových výběrů. Uvítal bych, kdyby se posunula hranice záporného výběru na určitou přijatelnou částku nebo na nějaký poměr odbyt/ztráta. Jinak asi nemám nic extra, co by mi vadilo. A když už něco je, tak si to na jednání s řediteli vyříkáme. Nedržím se dvou pravidel a to, že za 1) šéf má vždycky pravdu a za 2) když ji nemá, tak platí to první. I když ve výsledku ji pak skutečně má. Tak mi to alespoň vysvětlí.

Líbí:
Líbí se mi, že vedení společnosti udělilo v letošním roce větší pravomoci směrem na své podřízené, čímž se lehce zrychlí proces výstavby.
Líbí se mi, že i v nestandardních situacích, kdy jsem nucen rozhodovat obratem bez projednání s nadřízenými v souladu se zvyklostmi společnosti, je mi plně důvěřováno a nikdo nezpochybňuje mé kroky. Přirozeně mi to pomáhá konat operativně a rychle, jelikož mnohdy jsou termíny a sankce v investorských smlouvách velmi nekompromisní. Dále je fajn, že kdykoliv jsem potřeboval s něčím poradit nebo pomoci, tak mi oslovený nadřízený vždy vyšel vstříc.
V neposlední řadě si vážím vložené důvěry vedení a posunu v mé kariéře, který jsem s pokorou přijal a snažím se, abych nikoho kolem sebe nezklamal.

Rád bych ještě jednou chtěl poděkovat svým kolegům a podřízeným, protože naše práce pro společnost je vždy prací týmovou a bez nich bych výsledků nedosáhl. Děkuji zejména za jejich kolektivní a přátelský přístup, nadstandardní úsilí, nasazení, preciznost a loajalitu.
No a samozřejmě musím poděkovat i své ženě, která je neskutečně tolerantní k mému pracovnímu zápalu a ještě mě neopustila.

ING. RADIM ŠPONAR

ředitel regionu

Organizační struktura jeho týmu:

Ing. Vladimír Baláž, stavbyvedoucí
Ing. Michal Dončuk, přípravář
Michaela Ekhardová, přípravář
Blanka Ellederová, tlumočník
Ing. Filip Hořejší, stavbyvedoucí
Mgr. Petra Chlupová, PhD., tlumočník
Vladislav Kališ, stavbyvedoucí
Martin Kovář, stavbyvedoucí
Ing. Martin Mika, vedoucí projektového týmu
Bc. Šimon Mytyzek, stavbyvedoucí
Ing. Ivana Nesměráková, přípravář
Ondrej Ondovčík, stavbyvedoucí
Jaroslav Souček, dělník
Bronislav Špalek, stavbyvedoucí
Ing. Jan Viktora, stavbyvedoucí
Ing. Michal Votava, přípravář

„Dobrý den pane Šponare, chtěl bych s Vámi připravit rozhovor pro firemní Zpravodaj," - domlouvám schůzku po telefonu, „mám ale zprávu, že jste po operaci kolene," dodávám s předpokladem, že to asi hned tak nepůjde.
„To jsem," slyším jasnou odpověď, „ale můžeme se setkat u mne v kanceláři, do práce už dojdu, kdy se Vám to hodí?"
S trochou obav, že přemlouvám Radima Šponara k cestě na centrálu GEOSANu z nemocenské, klepu za pár dní na jeho dveře. „Pojďte dál," zve mne vsedě s chladivým obkladem na levé noze. „Nebojte se, to zvládneme." A tak začínáme.

Jste jedním z našich nových spolupracovníků, začneme Vaším vzděláním, profesí, zkušenostmi?
Pocházím ze Žamberka, a už v mládí jsem měl ke stavařině vztah. Logickým krokem byla proto stavební průmyslovka v nedalekém Letohradu (1992-1996), kde mě podstatným způsobem k mé budoucí profesi nasměroval vynikající učitel a ředitel školy, Ing. Zámečník. Otevřel mi obzor geodézie. ČVUT ani VUT obor Měřičství nenabízelo, a proto vedly mé kroky v roce 1996 na VŠ Báňskou, v minulosti i současné době dobře vybavené s možností praxí. Za těch pět let studia mi město Ostrava přirostlo k srdci a moc rád se tam vracím. Ještě během studia mne oslovila firma Subterra a. s. a měsíc po absolutoriu jsem již seděl v jejich kanceláři.

Jak jste si zvykal na změnu - škola/praxe - a kam Vás pracovní povinnosti zanesly?
Již během studia jsem spolupracoval s různými firmami, ale po nástupu do Subterry jsem se dostal k výjimečně zajímavé stavbě - Prodloužení trasy metra IV. C1 z nádraží Holešovic do Ládví.

To je trasa, vedoucí pod Vltavou?
Ano, správně. Neskutečné technologie a postupy. Tubusy tunelů se tu vyrobily v suchém doku, potom se zaplavily vodou a uložily do předem připravené drážky ve Vltavě. Následná ražba dvoukolejných a jednokolejných tunelů mi učarovala na další roky. Stavbu trochu přibrzdily povodně, ale i pomoc při odstraňování škod v téměř kompletně zatopeném metru byla dobrou zkušeností. A hned přišla další stavba, kde jsem se už v roli mistra podílel na stavbě Nové spojení, železničních tunelů pod pražským Vítkovem. Z prostředí plného vody do ražení tunelů, kde se prášilo a vody nebyla ani kapka a kde se vyžadovala velká obezřetnost postupu prací kvůli památníku na Vítkově a urychlovači umístěnému uvnitř kopce.

Bývá pravidlem, že člověk po škole, přicházející do styku se skutečnou zakázkou, hledá způsob, jak tu teorii uplatnit v praxi, ale nezná souvislosti, postupy, jak to bylo u Vás?
Jsem chronický zlepšovatel. Neustále hledám cesty a způsoby, jak nějaké zaběhlé způsoby práce zjednodušit, zefektivnit, zlevnit. A to jsem ve společnosti Subterra na několika dalších zakázkách nakonec pomáhal prosadit. Nemám rád stereotypy, a tak jsem celkem brzy po nástupu pomáhal uvést do praxe automatizovaný systém navádění razicích strojů. I když leckdy prosadit dobrý nápad nebylo jednoduché, protože porušujete zaběhnuté postupy, jdete do určitého rizika a musíte navrhnuté řešení obhajovat a vysvětlovat, nakonec se to povedlo. Ušetřili jsme hodně peněz a zkrátili dobu výstavby. Dnes je to již zaběhnutý způsob používaný při klasické ražbě, běžná praxe. Razili jsme tunel Blanka, Klimkovické tunely, kolektor pod Hlavním nádražím atd. V té době jsem navíc získal různá oprávnění umožňující firmě podnikat v daném oboru, jako Osvědčení o odborné způsobilosti pro výkon funkce - závodní, Osvědčení o odborné způsobilosti pro výkon funkce - technického dozoru, Osvědčení o odborné způsobilosti pro výkon funkce - hlavní důlní měřič apod.

Co znamená Osvědčení o odborné způsobilosti pro výkon funkce - závodní?
Prostřednictvím tohoto osvědčení - tedy pracovníka, který toto oprávnění má, firma může realizovat podzemní stavby. Trestně právně odpovědný za prováděné práce je pracovník s oprávněním, protože tyto práce řídí, rozhoduje o technologickém postupu, zodpovídá za bezpečnost

a zdraví pracovníků atd. Tyto osoby jsou vedeny v evidenci, pod dozorem a povolením Báňského úřadu, běžné stavební firmy tuto problematiku neznají.

Ve kterém roce Vaší stavební a geodetické kariéry nyní jsme?
Zhruba v roce 2009.

Zmínil jste se o ražbě Tunelového komplexu Blanka. Která část, podle Vás, byla nejkomplikovanější?
Na této velmi náročné, komplexní, důležité stavbě za cca 38 mld. Kč, jsme prováděli spolu s Metrostavem část stavby, ražby tunelů v úseku Špejchar - Pelc - Tyrolka. Tato výjimečná stavba byla pro nás velmi náročná zejména proto, že zde byly v průběhu ražeb velké přítoky vody přímo dotované Vltavou, pod kterou jsme ražby prováděli. I tuto komplikaci se nám podařilo díky týmové práci mnoha pracovníků zvládnout.

Jak šel dál Váš profesní život?
Zhruba v polovině roku 2009 jsem stoupal v hierarchii firmy a stal se postupně vedoucím projektového týmu na zakázce Modernizace železniční trati Votice - Benešov u Prahy s rozpočtem cca 2 mld. Kč. Šlo o modernizaci IV. rychlostního železničního koridoru. Současně s dokončováním této stavby jsem se podílel na přípravě zahraničních zakázek pro německého investora Deutsche Bahn. Zde jsem potkal svoji budoucí ženu a dostal zajímavou nabídku z firmy HOCHTIEF CZ a. s. na pozici výrobního ředitele divize dopravních staveb. To rozhodování k přestupu nebylo jednoduché, Subterra mě podporovala už od školy a díky ní jsem se dostal k zajímavým projektům i slušnému výdělku. Nakonec ale převážila chuť tuto výzvu přijmout a pracovat na pozici, ke které jsem postupem času směřoval. Ten rok se mi také narodila dcera Ema.

Za co a za jaké stavby jste v této funkci zodpovídal?
Zodpovídal jsem jako člen vedení divize za její chod, personalistiku, strategii, ale měl jsem odpovědnost především za výrobu jako celek. Od předání vyhraných zakázek z obchodu až po její archivaci. Stavěli jsme velké infrastrukturní projekty jako prodloužení metra V. A, Novou pražskou čistírnu odpadních vod, silnice, dálnice, ekologické zakázky, vodohospodářské stavby, ale i stavby na Slovensku. Mezi největší (7,5 mld. Kč), patřila realizace obchvatu kolem města Žiliny, kde jsme spolu s kolegy ve sdružení realizovali mostní estakádu, dálniční tunely atd.
Řešil jsem organizaci práce, kontakty s dodavateli, investice, vlastně problematiku zakázek od A do Z. Bohužel i takové smutné věci, jako jsou úrazy těžké a bohužel i smrtelné. Hlavně jsem se snažil neustále zefektivnit provoz firmy. Podařilo se mi nastartovat obměnu zastaralého a poruchového strojového parku, založení a rozšíření kompetenčního centra o projekční skupinu apod. Průvodním jevem bylo ale i to, že jsem trávil 90 % času pracovní doby v kanceláři, 10 % na stavbách a množství času navíc při jízdách autem nebo vlakem na Slovensko. Vrcholová funkce sebou vždy přináší obrovskou zátěž a stres a pracovní doba jen výjimečně klesá pod 12 hodin denně, to nelze vydržet dlouho. Po určité době jsem si v hlavě srovnával pro a proti. Přesto jsem v této funkci vydržel 4 roky, což bylo zdaleka nejdelší období ze všech výrobních ředitelů na Divizi dopravních staveb v její desetileté historii. Na podzim roku 2016 jsem pak dostal za úkol budoucí strategické projekty firmy HOCHTIEF CZ a. s. a v únoru 2017 jsem se pro přetrvávající komplikované profesní vztahy s ředitelem divize rozhodl, že svou činnost ve firmě ukončím. Dva roky předtím se mi narodila druhá dcera Kateřina, a já si uvědomil, že mé děti svého tátu téměř nevidí. Odchod z HOCHTIEFu mě mrzel profesně i lidsky, ale jiné řešení nebylo.
Z několika pracovních nabídek jsem si vybral tu od GEOSANu - vybudovat a následně řídit regionální tým orientovaný na Prahu a střední Čechy. Mým plánem je sestavit takovou skupinu do konce roku 2017 a průběhem roku 2018, obklopit se schopnými lidmi, zajistit obchodní i výrobní samostatnost týmu a naplnit tak očekávání, které do mne a mých spolupracovníků vedení společnosti vložilo. Dnes jako region máme velmi dobrý základ týmu, tvořený zejména z již stávajících, zkušených a dlouholetých pracovníků firmy.

Jakými zakázkami byste chtěli začít?
Máme v současnosti tu největší už rozpracovanou a dále na ní pracujeme. Jde o rekonstrukci dálnice D1 modernizace - úsek 12 EXIT 90 Humpolec - EXIT 104 Větrný Jeníkov. Tato zakázka má díky své velikosti a náročnosti celofiremní význam. Mé předchozí zkušenosti s rekonstrukcí dálnice ve mně vzbuzují otázky, na které musíme znát odpovědi před zahájením. Dále pak musím ještě v termínech a plánovaných parametrech dokončit zakázky, které již „běží“. Chceme se ucházet o veškeré dopravní i vodohospodářské zakázky.

Jakou koncepci dalšího budování týmu i firemního rozvoje vidíte jako důležitou?
Všeobecně vidím upadající sounáležitost k firmám a nemám rád fluktuaci. Nelze se jí úplně vyhnout, ani já jsem nebyl zaměstnán u jediné společnosti, ale za svou společnost by měl každý trochu „potit krev“. A ona by mu to měla vracet. Proto se mi líbí, když už na školách jsou oslovováni dobří studenti a jejich praxi zajišťuje budoucí zaměstnavatel. Takový talent management je důležitá věc, GEOSAN si ji uvědomuje a používá. Týmová práce je nesmírně důležitá, sám člověk nezmůže prakticky nic. Každý šéf je tak dobrý, jak dobrý má kolektiv. A to je mou motivací a smyslem práce u GEOSANu. Rád bych zúročil zkušenosti, kontakty a vztahy z minulých let, což je velmi důležité pro získání dalších zakázek. Společnost GEOSAN GROUP má velkou výhodu v tom, že za svá rozhodnutí se nemusí zodpovídat žádné nadnárodní firmě a díky tomu je v rozhodování velmi pružná. Má za sebou dlouhou a úspěšnou stavební historii a zakázky ze všech oborů stavebního segmentu. Tyto skutečnosti, flexibilita zaměstnanců i přece jen příznivější ekonomické podmínky současné doby mě naplňují určitým optimismem.

Pane Šponare, Vašim krokům ve společnosti GEOSAN GROUP fandíme a přejeme Vám úspěch při budování týmu. Ale nejen prací…, znáte to? Co Vás baví, co Vás těší, na to se obvykle ptáme všech, se kterými rozhovor děláme.
Nechci, aby to znělo banálně, ale nic lepšího, než jsou moje dvě holčičky, Ema a Kateřina, mne v životě nepotkalo. Uznání, prestiž ani peníze mi nikdy štěstí nepřinesly, jsou samozřejmě důležité,

Emička a Kačenka

ale v poslední době vidím důležitější věci jinde: šťastné chvíle s dětmi a spokojenost z toho, že dělám dobrou a užitečnou práci.
Rád sportuji, je to pro mne dobrý způsob relaxace, i když nyní to moc nejde, ostatně to rozbité koleno je z jízdy na „inlajnech“. Rád hraji volejbal, badminton, a když se chci hodně odreagovat, dělá mi radost práce s motorovou pilou v lese. Sportovní střelba a vodní sporty mě také velmi baví. Na zahrádce našeho domku ve Zbraslavi pěstuji ovoce i zeleninu, sázím, stříhám, seču a ten pohled na dcery, které stojí u keřů s rybízem a pochutnávají si na něm, ten je k nezaplacení.

Děkujeme Vám za rozhovor, přejeme brzké uzdravení a návrat ke sportu.

Líbí
Za dobu mé krátké přítomnosti v GEOSANu jsem zatím potkal bez výhrady jen spolupracovníky, zapálené pro svou práci. Je hezké pozorovat tvůrčí zápal a chuť překonávat každodenní nástrahy našeho oboru, jakým stavitelství bezesporu je. Spolupráce a týmový duch jsou základem dobrého výsledku. Také se mi líbí rozhodnutí o nasazení firemních vozidel v jednotném grafickém stylu, protože je to dobrá reklama, benefit pro zaměstnance a pokaždé, když vidím nějaké vozidlo s firemními emblémy, říkám si: „To jsou naši.“

Nelíbí
Vzhledem k tomu, že jsem si prošel i velkou, nadnárodní koncernovou firmou, zvykl jsem si na nutné procesy a podklady, které k velikosti takových firem patří. GEOSAN je ale již firmou, která pro svou velikost a přehlednost musí používat „TABULKY“. Zaznamenal jsem mnoho pejorativního na tuto adresu, ale myslím si, že to k velikosti této společnosti bezpochyby patří a odpůrce prosím o pochopení, nebo o konstruktivní kritiku. Nelíbí se mi nastavený systém placení faktur po splatnosti u historických realizací, protože nám to v mnoha případech komplikuje a zdržuje práci a nedává dobrou možnost nastavit si perspektivní vztahy s tak důležitými firmami, jako jsou dodavatelé.

ING. VIKTOR KAŠTYL

ředitel regionu

Organizační struktura jeho týmu:

Ing. Jiří Hájek, přípravář
Dalibor Kokeš, mistr
Ing. Věra Kopečná, specialista kvality
Ivo Kovář, přípravář
Juraj Ľahký, mistr
Vlastimil Metelka, stavbyvedoucí
Eva Papicová, asistentka
Radomír Plachý, stavbyvedoucí
Jiří Voženílek, stavbyvedoucí
Ing. Žaneta Wegielová, specialista kvality
Ing. Josef Zachar, MBA, specialista řízení nákladů
Bc. Tereza Žáková, přípravář

Pro informace o moravském zastoupení bylo nutné navštívit Frýdek-Místek. Jeho ředitel, Ing. Viktor Kaštyl, je v Praze téměř každý týden, ale právě v tuto dobu se tam nechystal a termín vydání Zpravodaje byl neúprosný. Ve Frýdku finišovali s přípravou nabídek a každá minuta byla dobrá. Našemu povídání dělal na stole společnost dvoumetrový harmonogram stavby D48, o které se bude právě rozhodovat v nabídkovém řízení. **„Ten harmonogram, pane Kaštyle, ani neuklízejte,“** nenechám ho zbytečně připravovat a vyklízet stůl, **„a pusťme se hned do toho.“**

Čtete podnikový Zpravodaj? Víte, čím začneme?
Ano, četl jsem minulé číslo, jsem v GEOSANu teprve krátce. Takže začneme asi trochou historie.

Ano, správně.
Pocházím z Prostějova, od roku 2005 ale bydlím v Čeladné. Po průmyslové škole stavební jsem pokračoval na VÚT v Brně se specifikací na dopravní stavby a ocelové konstrukce. Absolvoval jsem v roce 1997, před dvaceti lety.

Přechod ze školy na první místo, na to se obvykle nezapomíná. Jak to bylo u Vás?
Na přechod ze školy opravdu nelze zapomenout. Zpětně vidím ty nádherné studentské roky a přechodem do pracovního procesu si těch let vážím ještě mnohem více. Nastoupil jsem do tehdejších Dopravních staveb Olomouc, později transformovaných do společnosti SKANSKA. Pod olomouckým závodem bylo mou první stavbou golfové hřiště Véska. Byl bych tehdy raději volil projekci, rovnou do terénu nikdo ze školy moc nechtěl. Takové místo ale nebylo, a tak jsem nakonec jako mistr, a brzy jako stavbyvedoucí s devíti lidmi pod sebou, stavěl krásné golfové hřiště.

To asi nebyla špatná práce, ne? Ráno jste si zahráli golf…
To vyšlo asi jednou, a až po dokončení hřiště, já měl ale jinou povinnost. Hned po předání stavby investorovi mě čekal rok vojny.

Zůstal jste alespoň na Moravě?
V Hodoníně. Ze stavbyvedoucího se během pár dnů stal velitel družstva výcvikového útvaru. Každé tři měsíce přišli noví branci a já ty kluky učil cvičit, zdravit, pochodovat, oblékat. Také jsem zabezpečoval jídlo, psal opušťáky… - roční přestávka v oboru.

Po vojně jste se vrátil zpátky do DS Olomouc?
Znovu do této firmy na kanalizaci Černovír. Zase zhruba rok a přišla další stavba, tentokrát už v mém silničním oboru. Stěhovali jsme se na Javorník. Bylo třeba vybudovat přístupovou komunikaci z obce Vranča na známou chatu Kohůtka.

Ano, známá cesta, krásná silnice, samé serpentiny.
Ta tam tehdy nebyla vůbec žádná. Na Kohůtku šlo dojet pouze ze Slovenské strany. Ze směru od nás z Čech jsme začali kácením lesa a velkými zářezy do svahu, na několika místech jsou použité tubosidery, což jsou ocelové tubusy, v našem případě dlouhé až 45 metrů. Ty jsme zabudovali do svahu, ve kterém byly vytvořeny průjezdné tunely. Na konci roku 2002 byla komunikace dokončená. Následovala další silniční zakázka. Přesídlil jsem na Ostravsko, kde se budoval obchvat obce Dobrá. Už pod společností SKANSKA jsem ještě k tomu zajišťoval další zakázku - obalovnu živičných směsí ve vlastním areálu společnosti.

Stále v pozici stavbyvedoucího?
Ano, ale v roce 2004 mi vedení nabídlo pozici vedoucího stavby D48/Dobrá - Tošanovice, šlo o sedmikilometrový úsek mezi obcemi Dobrá - Horní Tošanovice, dálniční stavba v ceně cca 1,3 mld. Kč. Po třech letech byla zakázka dokončená. Na další stavbě - D1/Bohumín - státní hranice České a Polské republiky jsem se už v pozici projektového manažera podílel na přípravě zakázky, a po jejím zahájení i na stavbě samotné.
Na této zakázce nás bohužel zastihlo pozastavení

dálničních staveb, iniciované tehdejším ministrem dopravy Bártou, navíc stavbu v roce 2010 postihla povodeň. Namísto tří plánovaných let bylo předání o další dva roky později, v roce 2012.

To už byl několikátý realizovaný silniční projekt. Měl jste značné zkušenosti s přípravnými pracemi a stavbami rychlostních nebo dálničních staveb. Kterou komunikací jste pokračoval?

Mé další stavební kroky ale nyní vedly jinam. Časově se pohybujeme v době, kdy se stavební útlum projevil snad u všech firem. Silniční zakázka v té době nebyla, uspěli jsme ale s projektem obchodního domu v Orlové. Předávali jsme za rok a půl.

Ještě během této zakázky jsem byl ale požádán o přípravu dalšího velkého silničního projektu.

Šlo o stavbu D1 0137 - Přerov - Lipník nad Bečvou. Pro značně komplikované vztahy mezi investorem a zhotovitelem, přesto, že jsem pro tuto zakázku udělal vše, co jsem mohl, nebylo v mých silách a možnostech pokračovat. Vysvětlit podrobně, proč tomu tak bylo, nelze v omezeném prostoru podnikového Zpravodaje, navíc by to nikoho nezajímalo.

Pro nalezení cest ke vzájemné domluvě jsem ale udělal maximum. Výsledkem byla má výpověď v únoru letošního roku. Předal jsem ještě velké penzum odborných informací o zakázce a začal hledat místo nové.

Mezi nabídkami na další místo jsem nakonec zvolil GEOSAN z několika důvodů. S vedením společnosti si rozumím ve vizi týmové spolupráce a regionálním moravském zastoupení. Navíc, v kolektivu, který nyní řídím, jsou lidé, se kterými jsem už pracoval, rozumíme si a táhneme za jeden provaz. Mám přímou podporu od svého nadřízeného Ing. Michaela Dibona, který v podstatě přešel na přímé řízení stavby D1, a který tento tým řídil přede mnou. Převzal jsem jeho spolupracovníky, o zakázky na Moravě chceme soutěžit a soustředit se na to, aby naše nabídky patřily k těm nejlepším.

Tým je z velké části kompletní, naším dalším krokem je snaha být od roku 2018 obchodně i výrobně samostatní.

To jsou obdobné plány i ostatních týmů. Od nich je slyšet o zásadních komplikacích s dodavateli.

V tom máme proti Praze, Hradci Králové a možná i proti Plzni přece jen výhodu. My jsme region od bohatších částí republiky přece jen vzdálenější a můžeme profitovat z toho, že lidé odsud nechtějí za prací dojíždět. Máme v určitém rozsahu smluvně zajištěné výrobní kapacity.

Jaké stavby nyní realizujete, a na jaké se připravujete?

Naší největší zakázkou je silniční stavba I/34 Rouštany - Pohled, tam je před námi ještě hodně práce.

V přípravě pro nabídkové řízení - to je ten harmonogram na stole - jsou dvě velké silniční stavby na D48 - Obchvat Frýdku - Místku, etapa I. a II. Nabídky odevzdáváme na začátku října.

Odlehčením na závěr je Vaše představení se ostatním ve volném čase. Jste u GEOSANu krátce, co nám o sobě, o svých zájmech, rodině, zálibách, řeknete?

To je ta závěrečná otázka, o které už vím, že přijde - co bych dělal, kdybych měl hodně volného času?

Přesně tak :)

Mám rád dobré jídlo a dobré pití. Takže bych cestoval, rád si posedím v kavárnách a restauracích a pozoruji lidi a život kolem… Samozřejmě se věnuji i tomu dobrému jídlu a pití.

A kdybych byl zrovna doma, tak ještě víc a intenzivněji bych kultivoval s manželkou naši okrasnou zahradu, ze které máme výhled na Beskydy a hrál si více se svou dcerou, šestiletou Bibiankou. Vždy, když se potřebuji uklidnit nebo zrelaxovat, tak zahrada je to místo, kde se mi to zpravidla podaří.

Líbí

Co se mi líbí - předpokládám že v GEOSANu? Zatím mohu konstatovat, že lidé, se kterými jsem se za ten krátký čas potkal, jsou velmi příjemní a milí, a to je pro další rozvoj spolupráce moc dobře. Vždy říkám, že nejhorší srážka je s blbcem…

Nelíbí

A co se mi nelíbí - když jsem v Praze, musím parkovat u hřiště, to mě nebaví, ale co se dá dělat (to je jen na odlehčení). Teď opravdu - já jsem ve znamení raka, říká se, že je to znamení, které chce všechno hned a pokud to není, tak s tím svádí vnitřní boj. Raci neumí moc dobře ventilovat své pocity navenek. Chci tím říct, že u této společnosti všechno trvá strašně dlouho. Od maličkostí až po větší záležitosti. U velkých věcí do jisté míry chápu, čím je to způsobeno, nicméně celkem to dost následně komplikuje následnou práci a konečný efekt. My se uměle brzdíme hned na startu. Něco se po nás požaduje, ale nedají se nám podpůrné prostředky. Ještě jedna věc - není to ani, že by se mi nelíbila, ale spíše ji nejsem zatím schopen pochopit. Jde o to, že si zde každá „sekce“ hlídá to svoje. Asi mi teď všichni řeknete, že je to správné, ale ve fázi, kdy je potřeba rychle nějaký problém vyřešit a všichni udělali pouze to, co měli, tak s vyřešením problému nehnete. A čas běží…

Ještě jedna věc se mi líbí - sledování nákladů (tzv. tabulka subdodavatelů a kalkulace zakázky). Pro pozemní stavitelství je super, pro dopravní stavitelství - když máte stavbu realizovat vlastními kapacitami - je velmi náročné ji přesně stanovit (tím je myšlena časová náročnost). Zde bychom měli najít rozumnou mez, neboť tohle bude naše „Achillova pata“ v udržení a neudržení THP.

Pozn.:

Pokud by se to tam nevešlo*, zkrátím to na:
Nelíbí - parkování.
Líbí - holky ve společnosti.

*__Pozn. redakce__ - vešlo, je to ale vtipné, a tak ponecháváme :)

PŘÍSTAVBA SKLADOVÉHO AREÁLU SONEPAR V HRADCI KRÁLOVÉ

Nová skladová hala navazuje ze severovýchodní strany na stávající skladovou halu a je s ní funkčně propojena. Jedná se o dvoulodní, jednopodlažní objekt o půdorysných rozměrech 48,9 x 46,95 m s výškou 12,76 m.

Nosnou konstrukci tvoří železobetonové PREFA dílce, opláštění haly bylo navrženo ze skládaných kazet. V celé ploše nové haly byla provedena drátkobetonová bezespárá podlaha. V prostoru nad nakládacími můstky v severozápadní části se nachází nově vestavěné šatny se sociálním zázemím pro zaměstnance, kanceláře a zasedací místnost. Celý objekt přístavby byl realizován tak, aby tvořil spolu s původní halou jeden celek.

Nová areálová komunikace byla realizována s navrženým asfaltovým a betonovým povrchem ve skladbách pro pojezd těžkých nákladních vozidel, s nakládacími rampami a můstky na zpevněných plochách. Na východní straně areálu byla zřízena kolmá parkovací stání s povrchem z betonové dlažby.

Součástí zakázky byl i přesun přístřešku v areálu investora, doplnění oplocení s opěrnou stěnou, vybudování nové dešťové areálové kanalizace, přesměrování tras kabelů NN.

Přístavba skladového areálu Sonepar Hradec Králové v objemu cca 43 mil. Kč bez DPH probíhala v termínu od března do září letošního roku a byla rozdělena do několika stavebních částí.

Mezinárodní společnost Sonepar, jednička v oboru prodeje elektroinstalačního materiálu, byla založena ve Francii v roce 1969 a velmi rychle se rozrostla do celého světa díky podpoře svých akcionářů, jasné obchodní vizi a dobře naplánovaným akvizicím. V současné době disponuje 2600 pobočkami ze 41 zemí a pěti kontinentů.

V ZÁŘÍ LETOŠNÍHO ROKU BYLA PŘEDÁNA ZÁVODEM POZEMNÍCH STAVEB, VEDOUCÍM PROJEKTOVÉHO TÝMU LUKÁŠEM LAŠTOVIČKOU, DiS. A STAVBYVEDOUCÍM PANEM TOMÁŠEM STANNEREM, STAVBA NOVÉ SKLADOVÉ HALY PRO HRADECKÝ SONEPAR.

Funkcionalistická budova Národního zemědělského muzea čekala na svou rekonstrukci téměř čtvrt století. Budova pro zemědělské a technické muzeum v Praze na Letné - méně známé dvojče Národního technického muzea - byla postavena v letech 1937-1939 podle projektu známého prvorepublikového architekta Milana Babušky, po dostavbě však byla zabrána německou okupační armádou. Muzeum budovu získalo zpět v roce 1945, v roce 1950 byla zabavena pro účely Státní dislokační komise. Do budovy na Letné se muzeum vrátilo až v roce 1994, v roce 2006 došlo ke změně názvu na Národní zemědělské muzeum Praha.

Stavební práce a nástavba v ceně přes 75 mil. Kč byly realizované společností „Obnova NZM“, vedoucí společník byla společnost AVERS, spol. s r. o., společníkem GEOSAN GROUP a. s. a probíhaly od listopadu 2016 do června 2017. Cílem bylo navrátit budově původní podobu z třicátých let. Místo kanceláří a necitlivě dostavěných příček má budova vzdušný prosvětlený prostor v původní dispozici. Ve vstupní hale byly zachovány veškeré obklady a původní zařízení, v původním stavu byla zachována i dlažba v atriích. Všechny činnosti probíhaly za provozu, takže návštěvníci měli možnost vidět na vlastní oči, jak nové muzeum vzniká.

Postupně došlo k vybourání všech dispozic bývalých kanceláří ve třetím nadzemním podlaží a přípravě tohoto prostoru pro expoziční využití, výměně výtahů a výstavbě nového osobního výtahu, úpravě dispozic foyer vstupního i ve všech podlažích, rekonstrukcí prošly toalety pro návštěvníky i úklidové místnosti. Byly zrestaurovány kamenné obklady a podlahy, provedeny repase skládaných dřevěných podlah, dřevěných kyvných dveří a madel na hlavním schodišti. Součástí byla i částečná dodávka interiérového vybavení, především recepční a prodejní pult, kompletní vybavení sociálních zařízení a kovové šatní skříňky pro veřejnost.

OBNOVA BUDOVY NÁRODNÍHO ZEMĚDĚLSKÉHO MUZEA

Nově byla postavena střešní terasa - největší lákadlo pro návštěvníky. Při její stavbě byly řešeny mnohé komplikace - výkresová dokumentace byla zpracována na základě nedostatečného stavebně technického průzkumu a neřešila tak kolize, které se objevily v průběhu realizace stavby. V projekční fázi nebyla řešena náročná doprava objemných a těžkých ocelových prvků k místu osazení.

Střešní terasa je přístupná prodlouženým výtahem a nově osazeným ocelovým točitým schodištěm, skýtá unikátní vyhlídku na velkou část hlavního města včetně Žižkova, Petřína a Pražského hradu, v letních měsících si zde návštěvníci mohou udělat na trávníku piknik. Vedoucím projektového týmu byl za společnost GEOSAN GROUP pan Josef Brynda, stavbyvedoucím Bc. Petr Kunc.

PODEPSÁNO!
PRAHA 12 BUDE MÍT NOVOU RADNICI A MY BUDEME U TOHO

V PÁTEK 15. ZÁŘÍ 2017 PODEPSAL STAROSTA PRAHY 12 MILAN MARUŠTÍK SE STAVEBNÍMI SPOLEČNOSTMI GEOSAN GROUP A. S. A KLEMENT A. S. SMLOUVU NA VÝSTAVBU NOVÉ BUDOVY RADNICE.

Nový objekt nahradí současných sedm dislokovaných pracovišť, nabídne návštěvníkům úřadu vyšší komfort a městské části ušetří nemalé finanční prostředky.

Pro plánovanou výstavbu byly vyčleněny pozemky z majetku hlavního města Prahy nacházející se mezi ulicemi Generála Šišky a Pískovou, občanům dobře dostupné pěšky i hromadnou a automobilovou dopravou. Vítězný návrh předpokládá realizaci moderní, nadčasové, provozně flexibilní a variabilní kancelářské budovy s podzemním parkingem, odpovídající aktuálním trendům veřejné správy, která klade hlavní důraz na přívětivost a vstřícnost radnice k občanům.

V přízemí objektu se nachází hlavní vstupy do objektu a centrální vstupní hala/recepce, jsou zde umístěny místnosti pro technologie a zázemí pro správu a obsluhu budovy. Při severní hraně objektu je vjezd a rampa do podzemního parkingu, který je vyhrazený pro parkování osobních automobilů zaměstnanců, své místo tu mají také sklady a technologické místnosti. Vlastní konstrukční systém je navržen jako železobetonový monolitický skelet, který ztužují železobetonová jádra, v každém z nich je vždy výtahová šachta a schodiště. Nosné sloupy podzemních podlaží jsou uspořádány do pravidelné ortogonální modulové sítě, která navazuje na sloupový rastr horní stavby.

V rámci každého ze 4 nadzemních podlaží jsou kancelářské plochy rozděleny na samostatné funkční celky - kanceláře s vlastními vstupy z prostoru haly s výtahy a schodišti.
Celý komplex je řešen bezbariérově a technická koncepce budovy je navržena ekonomicky, úsporně a účelně tak, aby bylo dosaženo dlouhodobě nízkých provozních a udržovacích nákladů.

VIZUALIZACE NOVÉ RADNICE

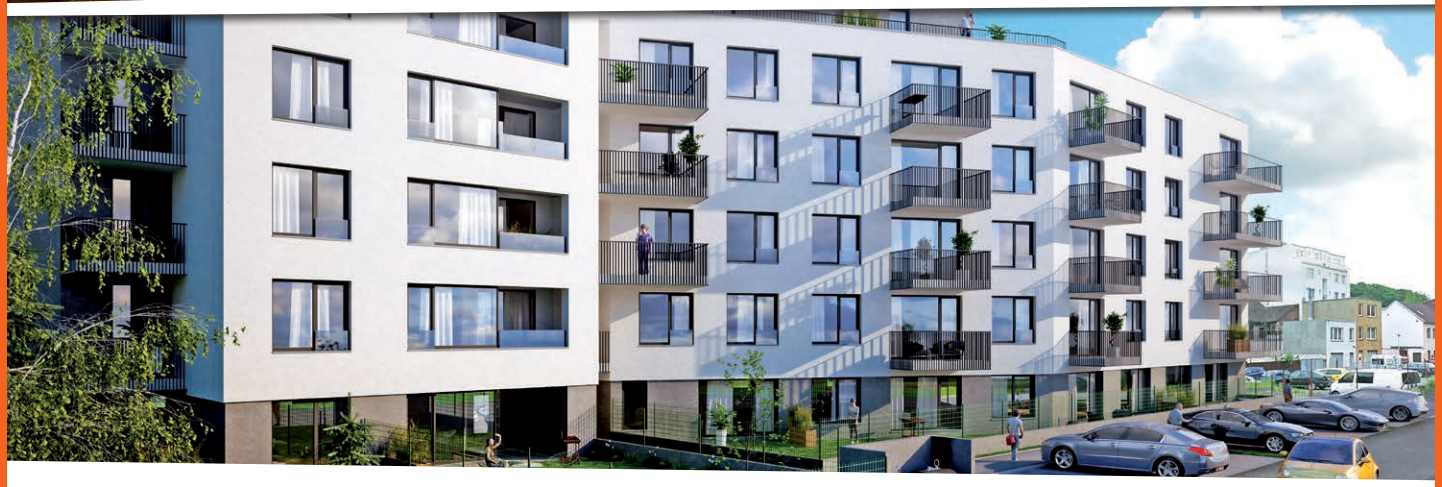

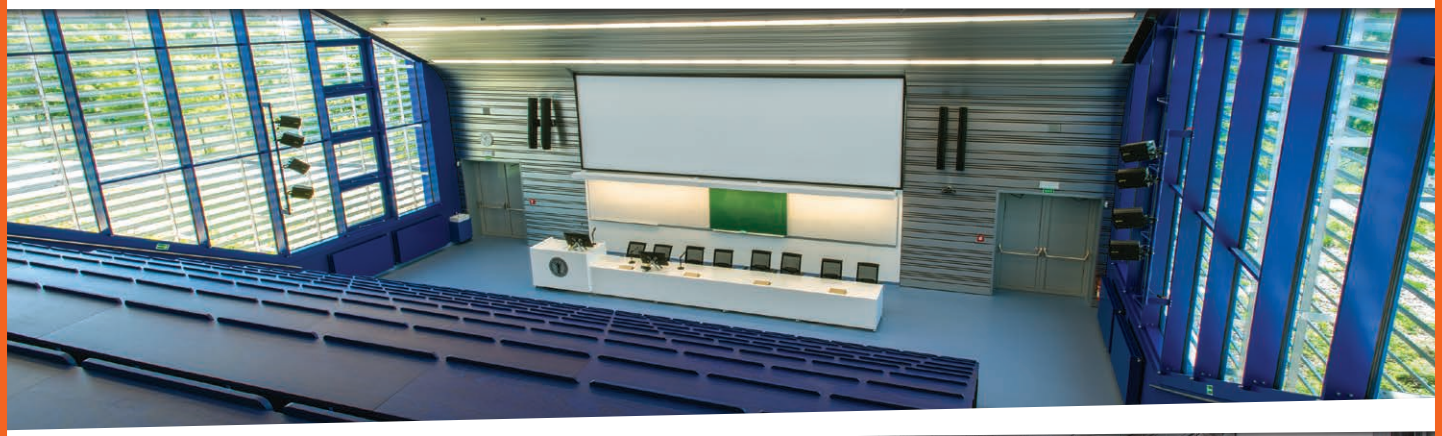

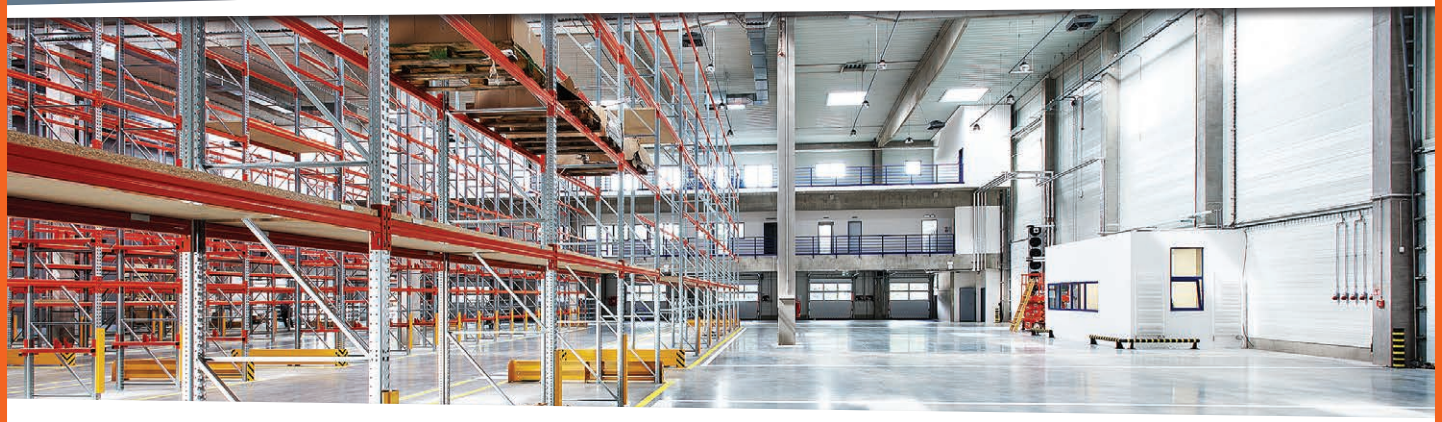

geosan GROUP

Stavíme všemi směry!

www.geosan-group.cz